

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico milite apud nos curenam faciente, & de lapide in quo
dormiebat tempore orationis, cap. 37

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

intentione proferunt, & eadem semiplene prolati
porcis, id est dæmonibus, colligenda projiciunt. Hi
verò qui vigilant, & libenter deuoteque cantant, &
psallunt iarente, medullam comedunt, quia gratiam,
quæ in verbis latet propheticis, percipiunt: tales in

Psal. 147 futuro, cùm laudatoribus cælestis Ierusalem, adipe
frumenti Dominus satiabit, id est, visione suæ deita-
tis. APOLLONIVS: Satis ex his quæ dicta sunt colligo,
quod tedium exercitij spiritualis sit à diabolo. CAI-
SARIVS: Ut dicas ita est, quia quidam sunt qui statim
ut ceperint psallere, orare, & legere, mox dormita-
re incipiunt, vigiles in lecto, somnolenti in choro.
Idem dico de audiendo verbum Dei: cùm verba se-
culata audiunt, bene vigilant: cùm verbum Dei ex
proponitur, mox dormitant.

CAPUT XXXVI.

IN solemnitate quadam, cùm Abbas Geuardus,
antecessor huius qui nunc est, verbum exhortatio-
nis in capitulo ad nos faceret, & plures, maximè
de Conuersis, dormitare, nonnullos etiam stertere
conspiceret, exclamauit: Audite fratres, audite, rem
vobis nouam & magnam proponam. Rex quidam
fuit qui Artus vocabatur. Hoc dicto, non procepsit,
sed ait: Videte fratres miseriam magnam; quando lo-
cutes sum de Deo, dormitastis: mox ut verba leuita-
tis inferui, euigilantes erectis auribus omnes auscul-
tare cœpistis. Ego eidem sermoni interfui. Non so-
lum personas spirituales, sed & seculares diabolus per
somnolentiam tentat & impedit.

CAPUT XXXVII.

MILES quidam Bonnensis, Henricus nomine, te-
pore quadam quadragesimali carenam fecit a-
pud nos. Postquam reuersus est in domum suam, die
quadam occurrens predicto Geuardo Abbatii, ait ad
illum: Domine Abbas, vendite mihi lapidem illum,
qui iuxta talem columnam oratori vestri iacet, & e-
go dabo pro illo quicquid pastulaueritis. Cui cum
diceret: Ad quid vobis est necessarius? respondit: E-
go illum ponere volo ad lectum meum, quia talis est
natura

natura eius, ut qui dormire non potuerit, & caput super illum posuerit, statim dormiat. Illam confusio nem fecerat ei diabolus tempore pœnitentiae, ve quotiens veniens ad ecclesiam, se super eundem lapidem causa orationis reclinaret, mox ei somnus obrepert. Simile verbum nobilis quidam, qui ob similem pœnitentiam fuerat in Hemmenrode, fertus dixisse: Molliores, inquit, sunt lapides oratorij Clau stri omnibus lectisternijs castri mei. Non poterat se continere, quin tempore orationis in illis dormiret. APOLLONIVS: Si non esset grauis culpa acedia in seruitio diuino, non nos ita diabolus ad illam sollicitaret. CAESARIUS: Quanta sit culpa huius vitij, pœna te doceat vnius acediosi.

CAPVT XXXVIII.

Vix sunt duo menses elapsi, quod dominus Abbas Campensis retulit nobis de monacho quodam, qui semper in choro solebat dormire, rem terribilem valde. Nocte quadam, cum ex more dormiret alijs psallentibus, crucifixus de altari venit, dormitantem excitauit, & cum tanto nisu mactillæ eius percussit, ut infra tertium diem moreretur. APOL. Stupenda sunt que dicis. CAES. Monachus acediosus nauseam Deo prouocat & angelis sanctis. Vnde cuidam acedioso in persona omnium per Ioan nem dicitur à Christo: Utinam frigidus essem aut calidus, sed quia tepidus es, incipiam te euomere ex ore meo. APOLLONIVS: Recordor te superius dixisse idem esse vitium tristitiam & acediam. CAESAR. Verum est, quia acedia est ex confusione mentis nata tristitia, ex hac nascitur malitia & desperatio, si eum subiecto tibi ostendam exemplo.

CAPVT XXXIX.

Abbas de Brûsbach anno præterito retulit Ab. Desperatio ex a cedia ex illa, dicens: In prouincia nostra quædam extitit puella nobilis ac formosa, diuitu q; filia, quam cum parétes tradere vellér marito, requit illa, dicens: Non nubā alteri viro, nisi spōlo cœle-

N 3 sti D